

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 13 września 1957 r.

Nr 73

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

437 — nr 267 z dnia 29 lipca 1957 r. w sprawie nagród indywidualnych przyznawanych pracownikom przedsiębiorstw państwowych rozliczających się z budżetem centralnym	657
438 — nr 332 z dnia 16 sierpnia 1957 r. w sprawie badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych działających według zasad rozrachunku gospodarczego	658
439 — nr 342 z dnia 29 sierpnia 1957 r. w sprawie środków i zasad realizacji budownictwa doświadczalnego	659
440 — nr 343 z dnia 29 sierpnia 1957 r. o zmianie uchwały nr 519 z dnia 10 września 1956 r. w sprawie przejęcia szkolnictwa zawodowego przez Ministra Oświaty	660

ZARZĄDZENIA:

441 — Ministra Finansów z dnia 25 czerwca 1957 r. w sprawie ruchu racjonalizatorskiego w zakresie administracji finansowo-budżetowej oraz organizacji i techniki pracy biurowej	660
442 — Ministra Finansów z dnia 17 sierpnia 1957 r. w sprawie księgowego ujęcia oraz rozliczenia z budżetem przez uspołecznione przedsiębiorstwa handlowe i gastronomiczne wyników przeszacowania rezerwów napojów alkoholowych na dzień 10 sierpnia 1957 r.	662
443 — Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 1957 r. w sprawie składania, badania, przyjmowania i zatwierdzania sprawozdań finansowych	662
444 — Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 15 lipca 1957 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników, uzgodnień dostaw i warunków dostawy łożysk tocznych i części łożysk tocznych	665
445 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 12 sierpnia 1957 r. w sprawie ustalenia norm ubytku naturalnego owoców cytrusowych w obrocie hurtowym w okresie letnim oraz przy składowaniu w chłodniach	667
446 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 31 lipca 1957 r. w sprawie trybu rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu zysków i strat oraz środków obrotowych jednostek podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Leśnego	667
447 — Państwowej Komisji Cen z dnia 7 sierpnia 1957 r. o zmianie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Prezesa Państwowej Komisji Cen z dnia 19 lipca 1955 r. w sprawie opłat za usługi świadczone przez przedsiębiorstwa „Hotel Orbis” oraz Przedsiębiorstwo Obsługi Ruchu Zagranicznego	668

437

UCHWAŁA Nr 267 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 lipca 1957 r.

w sprawie nagród indywidualnych przyznawanych pracownikom przedsiębiorstw państwowych rozliczających się z budżetem centralnym.

§ 1. 1. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych mogą przyznawać nagrody stosownie do przepisów §§ 2—5 dyrektorom i pracownikom przedsiębiorstw państwowych, działających według zasad pełnego i pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, rozliczających się z budżetem centralnym, jak również dyrektorom i pracownikom zjednoczeń oraz centralnych zarządów (zarządów).

2. Wydatki na ten cel będą preliminowane w budżecie Państwa.

§ 2. 1. Przy przyznawaniu nagród, o których mowa w § 1, należy uwzględnić szczególne osiągnięcia przedsiębiorstwa bądź zjednoczenia lub centralnego zarządu (zarządu) w dziedzinie postępu ekonomicznego oraz wkład danego pracownika w realizację postępu ekonomicznego, przekraczający przeciętnie wymagany zakres obowiązków służbowych pracownika.

2. W szczególności przy przyznawaniu nagród należy uwzględnić osiągnięcia polegające na:

- ograniczeniu kosztów nieprodukcyjnych, likwidacji wszelkiego marnotrawstwa oraz osiągnięciu lepszych wyników finansowych,
- przyspieszeniu realizacji zadań inwestycyjnych i oszczędnym ich wykonaniu,

c) zwiększeniu produkcji, wzbogaceniu jej asortymentu, podniesieniu jakości, przy jednoczesnym obniżeniu kosztów własnych i wzroście wydajności pracy,

d) zwiększeniu eksportu lub ograniczeniu importu,

e) podniesieniu stanu bezpieczeństwa i higieny pracy,

f) spełnieniu innych zadań o szczególnym znaczeniu dla przedsiębiorstwa oraz dla jego pracowników w zakresie spraw bytowych i socjalnych.

§ 3. Z kredytów budżetowych na nagrody minister (kierownik urzędu centralnego) przekazuje środki na nagrody dla pracowników przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym i zjednoczeń tych przedsiębiorstw do dyspozycji dyrektorów centralnych zarządów (zarządów) z uwzględnieniem uprawnień przewidzianych w uchwale nr 518 Rady Ministrów z dnia 17 sierpnia 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień dyrektorów centralnych zarządów przemysłu (Monitor Polski z 1956 r. Nr 83, poz. 975 oraz z 1957 r. Nr 69, poz. 419).

§ 4. 1. Nagrody przyznawane są w zasadzie raz na rok po rozpatrzeniu wyników działalności przedsiębiorstw na podstawie ich rocznych sprawozdań finansowych przyjętych (zatwierdzonych) w obowiązującym trybie.

2. Nagrody mogą być wyjątkowo przyznawane kwartalnie, po rozpatrzeniu i przyjęciu kwartalnych sprawozdań finansowych przedsiębiorstw. Do przyznania kwartalnych nagród przez dyrektorów centralnych zarządów (zarządów) wymagana jest zgoda właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego).

3. Właściwy minister może za specjalne zadania przyznawać wyjątkowo nagrody niezależnie od nagród okresowych.

4. Suma nagród przyznanych indywidualnie w ciągu roku nie może przekraczać 300% miesięcznego uposażenia zasadniczego (podstawowego) nagrodzonego pracownika.

§ 5. O przyznaniu nagrody zawiadamia się zainteresowanych przez doręczenie im decyzji. Należy również zawiadomić ogół pracowników danej jednostki o przyznanych nagro-

dach z wymienieniem nazwisk, wysokości nagród oraz podaniem uzasadnienia.

§ 6. Niniejsza uchwała nie narusza przepisów uchwały nr 743 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie nagradzania za uruchomienie nowych produkcji, doskonalenie techniki i wprowadzenie do przemysłu osiągnięć nauki i techniki (Monitor Polski Nr 105, poz. 1202).

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Finansów oraz zainteresowanym ministrom.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

438

UCHWAŁA Nr 332 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 sierpnia 1957 r.

w sprawie badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych działających według zasad rozrachunku gospodarczego.

Celem zapewnienia prawidłowego działania bodźców zmierzających do poprawienia wyników finansowych oraz stworzenia prawidłowych podstaw do analizy i oceny działalności oraz stanu gospodarczego przedsiębiorstw państwowych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała niniejsza dotyczy działających według zasad pełnego (pełnego wewnętrznego) rozrachunku gospodarczego przedsiębiorstw państwowych oraz przedsiębiorstw będących pod zarządem państwowym, a także zakładów (oddziałów) na wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, dla których wprowadzono obowiązek sporządzania samodzielnych bilansów, zwanych w dalszym ciągu „przedsiębiorstwami”.

§ 2. 1. Obowiązkowi badania podlegają sprawozdania finansowe przedsiębiorstwa sporządzane na koniec roku gospodarczego oraz na dzień otwarcia likwidacji.

2. Celem badania sprawozdań finansowych jest ustalenie prawidłowości bilansu, wyniku bilansowego i zaopiniowanie wniosku dotyczącego podziału zysku i odpisów na fundusze specjalnego przeznaczenia oraz stworzenie podstawy do przyjęcia i zatwierdzenia sprawozdań finansowych w obowiązującym trybie.

3. Z wyników badania należy sporządzić protokół zawierający stwierdzenie, czy badane sprawozdanie finansowe jest prawidłowe, a w razie potrzeby również wnioski o konieczności dokonania w nim zmian i poprawek w określonym terminie.

§ 3. 1. Badanie sprawozdań finansowych przedsiębiorstw przeprowadzają komisje rewizyjne powoływane na czas nieokreślony i odwoływane przez kierownika organu sprawującego bezpośredni nadzór nad działalnością przedsiębiorstw lub osobę przez niego upoważnioną.

2. Komisje rewizyjne powołuje się dla każdego przedsiębiorstwa oddzielnie w składzie 3—7 osób stosownie do wielkości, znaczenia, złożoności problematyki oraz stanu gospodarki danego przedsiębiorstwa.

3. Dla przedsiębiorstw małych, a zwłaszcza dla przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi mogą być powoływane komisje rewizyjne wspólne dla kilku przedsiębiorstw tego samego rodzaju lub położonych w niewielkiej odległości od siebie.

4. W skład komisji rewizyjnej powinni wejść biegli objęci listą ustaloną przez Ministra Finansów (§ 9) oraz pracownicy organu, którego kierownik powołuje komisję.

5. Przewodniczącą komisji rewizyjnej wyznacza osoba powołująca komisję.

§ 4. 1. W pracach komisji rewizyjnej mogą brać udział delegaci organu finansowego oraz banku finansującego działalność eksploatacyjną przedsiębiorstwa.

2. Osoby powołujące komisję rewizyjną powinny o jej powołaniu i składzie osobowym zawiadamiać właściwy organ finansowy. Przewodniczący komisji rewizyjnej powinien zawiadomić właściwy dla danego przedsiębiorstwa organ finansowy oraz oddział banku finansującego działalność eksploatacyjną przedsiębiorstwa o miejscu i terminie badania sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa.

3. Niezależnie od uprawnień określonych w ust. 1 niniejszego paragrafu właściwy organ finansowy ma prawo przeprowadzenia badania sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa we własnym zakresie.

§ 5. Spory wynikłe w związku z badaniem sprawozdań finansowych:

1) między komisją rewizyjną a przedsiębiorstwem — rozstrzyga osoba powołująca komisję;

2) między komisją rewizyjną, przedsiębiorstwem lub osobą powołującą komisję a właściwym organem finansowym rozstrzyga:

a) w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym — właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Finansów,

b) w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi — właściwy przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 6. Właściwi ministrowie mogą postanowić:

1) że dla niektórych przedsiębiorstw podległych nie powołuje się komisji rewizyjnych, a przyjmowanie i zatwierdzanie rocznych sprawozdań finansowych tych przedsiębiorstw następuje po ich zbadaniu dokonanym przez organ sprawujący bezpośredni nadzór nad tymi przedsiębiorstwami; wykaz tych przedsiębiorstw podlega uzgod-